

นิภาพร ไพศาล 2551: พฤติกรรมตอบสนองของนักท่องเที่ยงที่มีต่อป้ายเตือนในอุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย ปรินญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (อุทยานนันทนาการ และท่องเที่ยว) สาขาอุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ชนิเอมพันธ์, Ph.D. 129 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านป้ายเตือน พฤติกรรมตอบสนองต่อป้าย และความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงที่มีต่อป้ายที่มีข้อความแตกต่างกัน 3 ลักษณะ คือ ข้อความเชิงขอร้องหรือขอความร่วมมือ ข้อความอธิบายผลของการห้าม และข้อความเชิงบังคับและระบุโทษตามกฎหมาย ณ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง จังหวัดเลย โดยทำการวิจัยในลักษณะการวิจัยกึ่งทดลองในพื้นที่ธรรมชาติ ทำการรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต พฤติกรรมแบบธรรมชาติและใช้แบบสอบถาม จำนวน 460 ตัวอย่าง ใช้สถิติพรรณนา ไคว์แอสควร์ t-test, F-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมอ่านป้ายเตือนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการตอบสนองของนักท่องเที่ยง โดยนักท่องเที่ยงที่อ่านป้ายมีพฤติกรรมตอบสนองเชิงบวกมากกว่านักท่องเที่ยงที่ไม่ได้อ่านป้าย ร้อยละ 60.3 และร้อยละ 10.8 ตามลำดับ ปัจจัยภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับการอ่านป้ายเตือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อายุ ระดับการศึกษา และขนาดกลุ่ม ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักท่องเที่ยงที่ได้อ่านป้ายเตือนกับความคิดเห็นที่มีต่อป้ายข้อความต่างๆ พบว่า มีเพียงปัจจัยเรื่องเพศที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยงต่อป้ายข้อความอธิบายเหตุผลของการห้าม และข้อความเชิงบังคับระบุโทษตามกฎหมาย ผลการศึกษานำไปใช้ในการจัดการป้ายเตือนในอุทยานแห่งชาติภูกระดึง โดยป้ายที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมตอบสนองของนักท่องเที่ยงมากที่สุดคือ ป้ายเตือนเชิงอธิบายเหตุผลและป้ายเตือนที่มีข้อความเชิงขอร้องหรือขอความร่วมมือ